

[Helge Sander]

bliver mangfoldige. Med de fremskridt, der er sket den seneste tid, når vi taler om pay-per-view, altså betal efter forbrug, så håber vi på, at vi kan få brugerbetalt tv i løbet af ganske få år og i hvert fald om de 3 år, som vi nu taler om. I dag er det jo således, at når man taler i telefon i 1 minut, så betaler man for 1 minut, og taler man i 10 minutter, betaler man for 10 minutter. På samme måde ville det være ønskværdigt, at man betalte tv efter det reelle forbrug. Og det kan lade sig gøre; der har jo været forsøg både i Sverige og England og senest også i Værløse, som har bevist det. Derfor mener vi ikke, der kan være tvivl om, at det er noget, der kan føres ud i livet over en forholdsvis kort årrække; for kabel-tv kan det klares i dag, men også for det luftbårne tv vil man ganske enkelt kunne klare det i løbet af denne årrække. Men det er jo en debat, som ligger 2-3 år frem i tiden. Den ser vi frem til.

Men i første omgang giver vi fuld tilslutning til dette forslag, der rummer de elementer, som vi føler er væsentlige, her hvor vi står ved udgangen af 1990.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg er også helt tilfreds med, at der nu er ro omkring regionerne for de næste 3 år – og jeg vil da godt sige, at vi ønsker, at regionerne fortsat skal være der.

Men 3 års ro behøver jo ikke at betyde 3 års stilstand. Det behøver ikke betyde, at man ikke inden for de 3 år, hvorefter man skal til at revidere loven, kan finde ud af en anden fordeling af sendetiden – og jeg siger ikke sendetidspunktet, jeg siger sendetiden – mellem regionerne og den centrale sender. Det behøver heller ikke betyde, at man ikke kan ændre bestyrelserne i henholdsvis TV 2 og Danmarks Radio.

Det var det, jeg sagde. Jeg sagde ikke, at jeg ville nedlægge regionerne, eller hvordan det nu var, hr. Helge Sander opfattede det; jeg vil tværtimod gerne bevare dem og forbedre deres forhold.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg bliver nødt til for en ordens skyld at sige, at de ting, jeg sagde om regionerne, overhovedet ikke var møntet på den foregående taler el-

ler debatten her i dag. Det refererede til en debat, som vi havde på sommergruppemødet i Venstres folketingsgruppe, hvor vi talte om den debat, der var både dengang og nu om, hvordan regionerne skal håndteres fremover. Og vi taler altså om 3 års ro med hensyn til regionernes eksistens og den måde, hvorpå de fungerer ifølge loven, og ikke spor andet.

Det andet, jeg talte om med hensyn til en 3-årig periode, gjaldt alene finansieringsdelen, hvor licensaftalen går over 3 år.

Behnke (FP):

Der er allerede de ordførere, der ligefrem har glædet sig over, at der var tale om, at alle Folketingets partier minus Fremskridtspartiet stod bag det forlig, der er refereret i bilagene til loven. I den anledning fristes jeg til at citere folkesangeren Niels Hausgaard, der i en af sine ganske glimrende viser synger, at »fordi de fleste er de fleste, er det ikke sikkert, de fleste er de bedste«. I dette tilfælde mener vi altså ikke, at de fleste er de bedste.

Lad mig tage udgangspunkt i det, hr. Helge Sander sagde, nemlig at nu får vi 3 års ro. Ja, så roligt, som det nu kan være, når man som tvangslicensbetaler kan konstatere, at det girokort, der dumper ind ad brevsprækken, for hver gang der går, er på et stadig stigende beløb.

Jeg tror ikke længere, der er forståelse i befolkningen for, at tvangslicensen skal stige hver gang, når man samtidig i avisen kan læse, at det går fantastisk godt for reklameindtægterne på TV 2 og man ved sin daglige kiggen på fjernsyn kan konstatere, at antallet af udsendelser, som bliver sponsoreret, stiger. Allerede i dag har TV 2 altså i en lang række særlige sportsudsendelser benyttet sig af den gode mulighed, der er for sponsorfjernsyn.

I den anledning er jeg overbevist om, at der hos tv-seerne rundt om i landet er en forventning om, når midlerne tilflyder i milde strømme dels fra reklamer og dels fra sponsorfjernsyn, at man på et eller andet tidspunkt må forvente, at det også kan ses på den halvårlige licensregning. Nu vil et flertal her i Folketinget, i første omgang i form af et forlig og givetvis også senere i form af vedtagelsen af dette forslag og siden i form af aktstykker i Folketingets Finansudvalg, cementere den situation, at licensen stiger over de næste 3 år. Så det kan godt være, hr. Helge Sander har ro i sindet i de 3 år, der nu